

ת"פ 519/01/15 - מדינת ישראל נגד קיריל בוצ'קריוב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 519-01-15 מדינת ישראל נ' בוצ'קריוב

לפני כבוד השופט נעה תבור
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ מתמחה רביב מרגלית
נגד
הנאשם קיריל בוצ'קריוב
ע"י ב"כ עו"ד ישר יעקובי

גזר דין

כללי

1. הנאשם, יליד 1973, הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בתקיפה סתם ובהתפרצות לבית עסק, עבירות לפי סעיפים 379 ו-407(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.
2. הנאשם הודה בכך שבתאריך 17.01.14, בשעות הבוקר המאוחרות, התפרץ לבית עסק למוצרי חשמל בבני ברק שבבעלות המתלונן. הנאשם עלה במדרגות תוך הרכנת ראשו מפני מצלמות אבטחה, פתח (בדרך בלתי ידועה) דלת פלדלת שהובילה לגג ונכנס לתוכו. הגג משמש מחסן לציווד לרבות טלוויזיות, חלקי חילוף וכלים חשמליים. בחלוף זמן קצר עלה המתלונן אל הגג והבחין בנאשם. לשאלתו (של המתלונן) כיצד נכנס פנימה, שתק הנאשם ופתח במנוסה מהמקום תוך שהוא דוחף את המתלונן לכיוון המדרגות כלפי מטה. המתלונן צעק לעובדו להזעיק משטרה ובתגובה הנאשם ניער את המתלונן וזה נחבט בקיר ונגרמו לו כאבים. לאחר מכן הצליח המתלונן להשתלט על הנאשם ולעכבו עד לבוא השוטרים.
3. הסדר הטיעון הוצג בישיבה שהתקיימה לפני כשנה בתאריך 06.02.18, לאחר שנשמעו כל הראיות בתיק ובטרם שמיעת סיכומי הצדדים. בהתאם להסדר הופנה הנאשם לשירות המבחן לעריכת תסקיר שיבחן, בין היתר, אפשרות להארכת מאסר מותנה תלוי ועומד נגדו. התביעה הצהירה כי תעתור למאסר בפועל ולהפעלת המאסר מותנה במצטבר ואילו ההגנה תעתור להארכת המאסר המותנה.

התסקירים

4. במהלך השנה האחרונה ערך שירות המבחן בעניינו של הנאשם שלושה תסקירים כדלקמן:

א. **בתסקיר הראשון מתאריך 01.07.18** סקר שירות המבחן את מכלול נסיבותיו האישיות, משפחתיות ובריאותיות של הנאשם. מדובר באדם המצוי בתחילת שנות הארבעים לחייו, נשוי ואב לשלושה ילדים.

לפני כשבע שנים נפגע הנאשם בתאונת עבודה ומאז אינו עובד. הנאשם בעל אחוזי נכות לצמיתות אך אלו אינם מזכים אותו בקבלת קצבה מאת המל"ל. אשת הנאשם היא המפרנסת היחידה של המשפחה ובנוסף מהווה גורם תמיכה משמעותי עבור הנאשם.

שירות המבחן ציין כי לחובת הנאשם שתי הרשעות קודמות בעבירות רכוש, תקיפה והסגת גבול, בגין נידון למאסר בעבודות שירות ולמאסרים מותנים, שאחד מהם תלוי ועומד נגדו ובר הפעלה במסגרת תיק זה.

הנאשם קיבל על עצמו אחריות מלאה לביצוע העבירות, הביע צער ובושה בשל המעשים וגילה אמפתיה לפגיעה במתלונן ואף הביע נכונות להשתתף בהליך גפ"ן (גישור פוגע נפגע) ולבחון אפשרות לפיצוי. הנאשם הסביר כי ביצע את העבירות על רקע קשיים כלכליים ולחצים נפשיים שהצטברו בשל מצבו הבריאותי וחוסר יכולתו לעבוד וכן על רקע שימוש מופרז באלכוהול.

שירות המבחן התייחס להתמכרותו של הנאשם לאלכוהול בשנים האחרונות. לדברי הנאשם צרך אלכוהול באופן אינטנסיבי כדרך התמודדות עם כאבים פיזיים ולחץ נפשי בעקבות תאונת העבודה. כן דיווח שבעקבות ניתוח בקיבה שעבר חודשיים קודם לכן, בהוראות הרופאים, הפסיק לצרוך אלכוהול והביע נכונות להשתלב בהליך טיפולי ייעודי בתחום ההתמכרויות. בשים לב לנזקקות הטיפולית והמוטיבציה שהביע הנאשם לשתף פעולה בהליך הטיפולי, המליץ שירות המבחן לדחות את הדיון בעניינו על מנת לשלבו בטיפול משמעותי שיסייע לו לערוך שינוי באורחות חייו.

ב. **בתסקיר השני מתאריך 07.11.08** - דיווח שירות המבחן כי בשל סיבות שאינן תלויות בנאשם התעכב שילובו בהליך טיפולי. לצד זאת ציין שירות המבחן כי הנאשם מגיע באופן רצוף לבדיקות שתן שכולן נמצאו נקיות משרידי סם וכן מגיע לשיחות בשירות המבחן ודיווח כי ממשיך להימנע מצריכת אלכוהול. עוד דיווח שירות המבחן כי הליך גפ"ן לא התאפשר בסופו של יום בשל אי עמידה בקריטריונים שאינם תלויים בנאשם. מאחר ועדיין לא שולב בהליך טיפולי, נדחה הדיון בעניינו, בהסכמת התביעה, לצורך הגשת תסקיר משלים.

ג. **בתסקיר השלישי מתאריך 18.02.19** - דיווח שירות המבחן כי החל מחודש דצמבר 2018 שולב הנאשם בטיפול פרטני על בסיס שבועי במסגרת השירות, אליו הוא מגיע באופן קבוע ומשתף פעולה באופן מלא. הנאשם ממשיך להימנע מצריכת אלכוהול ובמסגרת הטיפול הגיע לתובנות כנות בהקשר להשלכות ההרסניות של צריכת אלכוהול על בריאותו ועל חייו. שירות המבחן נפגש עם אשת הנאשם והתרשם מהיותה גורם תמיכה משמעותי לנאשם ולהצלחתו בהליך השיקומי. הנאשם הביע רצון להשתלב במסגרת תעסוקה מסודרת והביע נכונות להמשיך ליווי פרטני במסגרת שירות המבחן עד שילובו בטיפול ביחידה להתמכרויות בעירו. שירות המבחן התרשם כי בעת הנוכחית הנאשם מכיר בבעייתיות במצבו, משקיע מאמצים אמיתיים ורבים לעריכת שינוי משמעותי בחייו וציין כי מדובר בגורמים המפחיתים סיכון לחזרתיות לעבירות נוספות. בשים לב לכל אלה ולאור הזמן שחלף מאז ביצוע העבירות במהלכן לא חזר להסתבך בפלילים, המליץ שירות המבחן להאריך את המאסר המותנה התלוי ועומד נגד הנאשם, להעמידו בצו מבחן למשך שנה וכענישה קונקרטית לחיבו בביצוע 200 שעות של"צ בהתאם לתוכנית שגובשה עבורו.

טיעוני הצדדים

5. ב"כ המאשימה הגיש בפתח טיעוניו את גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם ואת המאסר המותנה בן תשעת החודשים התלוי ועומד נגדו. בטיעוניו התייחס לחומרת נסיבות ביצוע העבירות מושא הרשעת הנאשם ועתר למתחם ענישה שנע מ-8 חודשי מאסר ועד ל-18 חודשי מאסר וזאת בשים לב לשילוב שבין עבירת ההתפרצות לעימות האלים עם קורבן העבירה. ב"כ המאשימה התייחס לעברו הפלילי של המבקש ולחומרה שבביצוע העבירות חרף מאסר מותנה תלוי ועומד ומשכך וחרף ההליך הטיפולי שעובר הנאשם המצוי בראשיתו, ביקש להפעיל את המאסר המותנה ולגזור על הנאשם 8 חודשי מאסר בתיק זה וכן להפעיל את עונש המאסר המותנה כך שסך הכל ירצה הנאשם 13 חודשי מאסר בפועל. כן עתר לענישה צופה פני עתיד בעבירות אלימות ורכוש ופיצוי למתלונן.
6. הסנגור התייחס למכלול נסיבותיו האישיות של הנאשם והדגיש בעיקר את השינוי החיובי שעבר הנאשם בשנה האחרונה כמפורט בתסקירי המבחן. כן הדגיש את העובדה שמאז ביצוע העבירות לא חזר והסתבך. הסנגור ביקש שלא לקטוע את הרצף השיקומי המוצלח.
7. הנאשם בדבריו הביע צער וחרטה על מעשיו והתחייב שלא לחזור על המעשים בעתיד. הנאשם ביקש להתחשב במאמציו להמשיך בתפקוד נורמטיבי ורצונו להשתלב בתעסוקה שתתאים לביצוע עבודות של"צ ומחויבותו להליך הטיפולי.

מתחם העונש ההולם

8. **הערכים המוגנים** - העבירות בהן הורשע הנאשם מבטאות פגיעה בערכים חברתיים מוגנים ובכללם שמירה על שלמות הגוף, בטחונו של אדם וזכויות בסיסיות לקניין ולצידן לכבוד ולשלווה נפש. כאשר אדם נכנס למקום מגוריו או לעסקו של אחר בכוונה לבצע גניבה או פשע נפגעים מינה וביה ערכים של בטחון הפרט, קניינו הפרטי והזכות לפרטיות. על חומרת עבירת התפרצות לדירה נאמר ונכתב הרבה והתפרצות לבית עסק דומה לה במובנים רבים וראו למשל פסק הדין בבית המשפט המחוזי בע"פ (חיפה) 37298-02-12, **מדינת ישראל נ' ברונפמן ואח'**:

"אמנם בענייננו, אין מדובר בהתפרצות לבית מגורים, אולם אין בכך כדי למתן מחומרתה של העבירה. עסקו של אדם, בוודאי כאשר מדובר בעסק פרטי, הינו מטה לחמו והרבה פעמים מהווה מרכז חייו. על כן, גם כשמדובר בניסיון פריצה מסוג זה, ישנה הפרה בוטה של פרטיותו של אדם. עבירות רכוש ככלל הן עבירות עם פוטנציאל סיכון לביטחון האדם ולביטחון הציבור. חומרה יתרה יש לראות בעבירה המתבצעת מתוך תכנון, הכנה, הצטיידות בכלים ובאמצעים מיוחדים ומתוחכמים, וכן התארגנות בצוותא חדא של מספר עבריינים לביצוע העבירה."

בתי המשפט חזרו הבהירו כי עבירת ההתפרצות איננה עבירת רכוש "רגילה" גם בשל פוטנציאל ההתלקחות במעבר מעבירת הרכוש אל מעשה אלימות אם הנסיבות מזמנות מפגש בין הפורץ לבין בעל המקום. מעבר לפגיעה הקשה בקניינם, בפרטיותם ובכבודם של בני הבית/ העסק, עלול האירוע להידרדר לאלימות שאת תוצאותיה קשה לחזות וראו למשל: ע"פ 4815/13 **מדינת ישראל נ' אלעוקבי**, (1.1.2014) שם בפסקה 13.

9. **נסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומידת הפגיעה בערכים המוגנים** - המעבר מתחום עבריינות הרכוש לתחום האלימות התרחש במהירות רבה גם במקרה דנן. הנאשם נתקל במתלונן ובעת ניסיונו להימלט מפניו תקף

אותו בשתי הזדמנויות וגרם לו למכאוב והכל במטרה למנוע את תפיסתו. ביחס למידת הפגיעה בערכים המוגנים, נתתי דעתי לכך שמדובר במעשה שבוצע על ידי הנאשם לבדו, לא נראה שקדם לו תכנון מורכב, אם בכלל ובסופו של דבר לא נגנב דבר ולא נגרמה חבלה גופנית קשה למתלונן. בנסיבות אלה מידת הפגיעה בערכים המוגנים **בינונית-נמוכה**.

10. עיון **במדיניות הענישה** הנוהגת מלמד כי בגין העבירות המיוחסות לנאשם ונסיבות ביצוען נגזרים על פי רוב עונשי מאסר, בין לריצוי בעבודות שירות ובין במאסר ממש, ראו למשל רע"פ 6032/15, **אל וחידי נ' מדינת ישראל** (21.09.15), בעפ"ג (מח-ב"ש) 29831-08-15 **אלהריף נ' מדינת ישראל** (4.11.15), עפ"ג (מחוזי ירושלים) 34058-02-14 **אלקיים נ' מדינת ישראל**, (01.07.2014); עפ"ג (מח-ת"א) 62378-11-15 **נפתלי נ' מדינת ישראל** (30.12.15), עפ"ג (י-ם) 24997-04-14 **מדינת ישראל נ' בנון** (7.7.14), ת"פ (קריות) 3744-05-15 **מדינת ישראל נ' גונצ'ר** (7.11.16), בת"פ (י-ם) 20778-11-12 **מדינת ישראל נ' סלפית ואח'** (1.12.13), ת"פ (שלום ת"א) 29806-10-15 **מדינת ישראל נ' דעבול** (05.03.2018); ת"פ (שלום ב"ש) 46219-05-17 **מדינת ישראל נ' דנילקביץ'** (12.09.2017), ת"פ (שלום ב"ש) 7933-04-15 **מדינת ישראל נ' אוסעדון** (11.01.2017).

11. בקביעת **מתחם העונש ההולם** במקרה שבפני נתתי דעתי לכך שאין אינדיקציה לתכנון מקדים, לנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה, הן לרכוש והן לגוף וכן לכך שבפועל לא נגרם נזק של ממש בשני ראשים אלו. אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בגין האירוע מושא האישום נע **בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצות בדרך של עבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל**.

העונש המתאים לנאשם

12. בעניינו של הנאשם השאלה המרכזית העומדת לדיון היא האם יש מקום לחרוג לקולה מהמתחם שנקבע לעיל וכן לחרוג מהכלל הקבוע בסעיף 55(א) לחוק העונשין שלפיו מצווה בית המשפט להפעיל מאסר מותנה תלוי ועומד. בהתאם לסעיף 56(א) לחוק הנ"ל **"בית המשפט שהרשיע נאשם בשל עבירה נוספת ולא הטיל עליו בשל אותה עבירה עונש מאסר רשאי, על אף האמור בסעיף 55 ובמקום לצוות על הפעלת המאסר על תנאי, לצוות, מטעמים שיירשמו, על הארכת תקופת התנאי, או חידושה, לתקופה נוספת שלא תעלה על שנתיים, אם שוכנע בית המשפט שבנסיבות הענין לא יהיה צודק להפעיל את המאסר על תנאי**.

ברע"פ 7391/08 **מחאג'נה נ' מדינת ישראל**, (14.9.2009) התייחסה השופטת א' פרוקצ'יה לשיקולים שבעטיים יהא מוצדק לחרוג מן הכלל ולהאריך מאסר מותנה וכך פסקה :

"על-פי מצוות החוק, הארכת תקופת תנאי אפשרית 'מטעמים שיירשמו... אם שוכנע בית המשפט שבנסיבות הענין לא יהיה זה צודק להפעיל את המאסר על תנאי' [...] שיקול הדעת הניתן לבית המשפט בהארכת עונש מאסר מותנה מתמקד במצבים שבהם מוצדק לתת לנאשם הזדמנות נוספת לחזור לדרך הישר, כאשר הוא מראה סימנים המניחים יסוד לציפייה כי כך יהיה...", (פסקה 20 לפסק הדין).

ברע"פ 262/14 נאשף נ' מדינת ישראל (22.01.2014) פסק בית המשפט העליון לגבי שיקולי שיקום את הדברים הבאים:

"...שיקולי שיקום הם, אמנם, בעלי מעמד חשוב עת מאזן בית המשפט בין שיקולי הענישה,

הגמול וההרתעה, במלאכת גזירת הדין. במקרים שבהם נרתם הנאשם להליך שיקומי, או מראה נכונות כנה לעשות כן - עשויים שיקולי השיקום אף לגבור על שיקולי ההרתעה והגמול ... ואולם, ההתחשבות בשיקולים אלה נתונה לשיקול דעתו של בית המשפט והיא איננה בגדר חובה, גם לאחר תיקון 113 לחוק העונשין ... בית המשפט יטה לבכר את שיקולי שיקומו של הנאשם על פני שיקולים אחרים כאשר הוא משתכנע כי הנאשם השתקם ושינה את דרכיו, או כי קיים סיכוי ממשי לשיקומו, וכך הוא "במקום שבו נראה כעקבי הליך השיקום שבו מצוי המבקש-המערער" ... ואילו השמתו של הנידון מאחורי סורג ובריח עלולה לאיין את ההליך השיקומי, או לפגוע בו באופן ניכר."

13. עיון בתסקירים שהוגשו בעניינו של הנאשם מלמד כי הנאשם עלה על נתיב שיקומי וכי הוא עושה מאמץ של ממש לשינוי בתחומים מרכזיים וכי הוא מחויב לתהליך. השנים שחלפו ובעיקר השנה האחרונה מצביעים על כך שהמאמץ נושא פירות ובחלוף חמש שנים מאז ביצוע העבירה לא שב הנאשם והסתבך בעבירות נוספות. לאור האמור בתסקירי שירות המבחן שוכנעתי שקיים סיכוי ממשי לשיקומו של הנאשם. השנה האחרונה היתה המשמעותית ביותר במובן השינוי, שכן הנאשם נרתם לטיפול בשירות המבחן, חדל משתיית אלכוהול, הצטרף לטיפול פרטני והוא מתמיד ונעזר בו. כמו כן הנאשם התגייס לניסיון לשילובו מחדש בעולם התעסוקה וערך שינוי תפיסתי אשר מאפשר לו להבין את הנזק שנגרם למתלונן ואת הנזק שהשתייה מסבה לו ולמשפחתו. קבלת התסקירים לאורך תקופה של כשנה מצביעה אף היא על התגייסות ממושכת ולא על שינוי נקודתי. בנוסף שקלתי קבלת האחריות מצדו של הנאשם והנכונות לפיצוי המתלונן. אינני מתעלמת מעברו הפלילי של הנאשם אולם הרשעתו האחרונה בגינה הוטל עונש המאסר על תנאי אף היא אינה בגין עבירה קשה ומדובר בעבירה שבוצעה בשנת 2011. אני סבורה שהפעלת עונש המאסר המותנה וגזירת עונש מאסר בפועל בעיתוי הנוכחי תפגע בתוצאות המבורכות של השינוי שערך הנאשם. מנגד ידע הנאשם כי אם ישוב לסורו, הרי שהתנאי עודו מרחף מעל ראשו ומכל מקום ניתן יהיה להפקיע את צו המבחן ולגזור עליו עונש בגין תיק זה מבראשית. מאחר והטיפול ביחידה העירונית עדיין לא החל (שלא באשמת הנאשם) מצאתי לקבוע תקופת מבחן ארוכה מזו עליה הומלץ בתסקיר.

סוף דבר - אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. אני מאריכה את עונש המאסר המותנה לתקופה של 9 חודשים שנגזר על הנאשם בת"פ (רמלה) 53197-06-12 למשך שנתיים נוספות מהיום.
- ב. ניתן בזה צו מבחן, אשר במסגרתו יהיה הנאשם בפיקוח שירות המבחן לתקופה של 18 חודשים מהיום.
- בית המשפט מסביר לנאשם ומזהיר אותו, שאם לא ימלא אחר צו המבחן או יעבור עבירה נוספת, יוכל בית משפט להפקיע את הצו ולשפוט אותו בשנית. הנאשם הביע נכונות למלא אחר הוראות צו המבחן.
- ג. אני מחייבת את הנאשם בביצוע 200 שעות של"צ על פי תוכנית שגובשה על ידי שירות הנאשם הביע הסכמתו לביצוע עבודות של"צ והובהרו לו תוצאות אי עמידתו בתנאי צו השירות לרבות האפשרות לגזור עונש נוסף על העבירות המקוריות במקום צו השירות. על הנאשם לרצות את עבודות השל"צ בתוך 12 חודשים.

ד. פיצוי למתלונן בסך 1,000 ₪. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט ויועבר למתלונן על פי פרטים שיעביר ב"כ המאשימה בתוך 7 ימים מהיום. הפיצוי ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 1.3.19 והבאים בכל 1 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועד תעמוד יתרת הפיצוי לפרעון מידי.

המוצגים יחולטו/יושמדו/יושבו לבעליהם על פי החלטת קצין משטרה.

ככל שהופקד פיקדון בתיק על ידי הנאשם, ובהיעדר מניעה על פי דין, ולבקשת הנאשם יש לעשות שימוש בסכום הפיקדון במ"י 35081-01-14 לצורך עמידה בפיצוי והיתרה תוחזר לידי או לידי גורם אחר לפי בקשת הנאשם.

המזכירות תעביר העתק פסק הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ז אדר א' תשע"ט, 21 פברואר 2019, במעמד הצדדים.